

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXXVII. Num quæ alia Nouatores carpant in Sanctorum Inuocatione?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

coepisse tempore Augustini, autore Pet. Gnaphæo anno 480. At eum docuerunt Augustinus, Orig. Nectarius, Ephrem, Gr. Nazian: Basil. Nissenus, Ambr. Hier. apud Becanum in *Manuali* l. 1. c. 7. g. 6.

QVÆSTIO LXXVII.

Nam qua alia Quætores carpant in Sanctorum Inuocatione?

LVTHERVVS par. 2. in art. 2. Schmalcaldico. *Angeli in celo pro nobis orant; sicut ipse quoque Christus facit, & Sancti in terris; & Fortassis etiam in caelis.* Ita & Melancthon in Apolog. Confess. Aug. ad art. 21. Nec enim omnium humanarum eis debetur memoria; cum patet in Epulone, fratrum memore, *Luc. 16.* ut mouiti fuerent cauitores.

CALVINVS Instit. 3. c. 20. §. 23. Angelos salutis nostre præfectos, cæteris frequentare sacros ait: Sed hoc peculiare illis; ad alios Sanctos qui transferunt ordinem Dei confundunt & peruertunt. *Ibid. §. 24. Quis eo usque longæ eius aures esse reuelauit, quæ ad voces nostras porrigantur? Oculos etiam tam perspicaces, qui necessitatibus nostris aduigilent? &c. Non potest igitur, quo Pontificiorum preceulas cognoscant Sancti, explicari MODVS. Non igitur cognoscunt: Igitur nec orandi sunt.*

AUTOR. Duo hic controuertuntur: An cognoscant res, precesque nostras Sancti, & Quomodo?

I. Sancti cognoscunt preces nostras. *Apoc. 9.* Seniores enim *x x i v.* offerre eas sunt visi. Sciunt, qui ex humanis excedant; quomodo diuidentur pij. **2.** Qui piè obeunt, *Luc. 10. equalis Angelis sunt:* at hi cognoscunt nostra. *Tob. 3. Luc. 15. Apoc. 8.* **3.** Gubernant gentes cum Christo, *Apoc. 2. Matth. 24.* Ergo res earum cognoscunt. **4.** Faciunt præstantque petita nostra; vt exempla docent. **5.** Calvinus in epist. pag. 10. ad Farellum scripsit: *Coraldus stat coram*

Domini tribunali testis & accusator eorum nequitia.

II. **MODVM.** quo cognoscant. *S. Aug. lib. de cura pro mortuis cap. 11. lo nescire fatetur; at factum credere. Explicari tamen potest; & varius. 1.* Sua celerimâ præsentia; **2.** Piorum, aut Angelorum nuncio: **3.** Dei reuelatione immediata: **4.** Vel Meditata: **5.** Dei uisione. *Greg. Dial. 4. c. 33. Quid ibi nesciant, ubi scientem omnia sciunt? D. Th. 1. q. 2. a. 2. 8. Quid non videant, qui uidentem omnia uident? &c.*

Ad que conuictus Calvinus in 1. Cor. 11. ait *Quid opus tam subtiliter philosophari?*

1. Et uerò ipse fatetur, quo Dominus in Cœna insit Modo, explicari non posse.

2. Et Calvinista dant, uisum in caelis Christum S. Stephano; Modum tamen se nescire.

3. Ecce quàm clarè Beza in 1. Ioan. 2. *Sunt,* ait *Cœlites solliciti de laborantium fratrum salute, suo nobis incomperito Modo.*

II. **LVTHERVANI,** vt Kemnitius, Hedbrunnus, &c. & plerique, singularia Sanctorum patrocinia petulantè uident, & exagitant.

Ex **CALVINIANIS** ille Anglus Rainoldus l. 1. de Rom. Idololatria, Chamiernus, &c. Calvinus Instit. l. 3. c. 20. §. 21. *Postquam ceptum fuerat in Sanctorum intercessionem respicere, sensim sua cuique procuratio est attributa; ut pro negotij diuersitate nunc hic, nunc ille aduocaretur intercessor.*

AUTOR. Rident, subfannant, plaustra uerborum fundunt ij; quibus bona rei, causæque iustæ nihil suppedit, desertis ab omni ueritate, & rationis vel probabilitate. Sed istud Sycophanticum est.

Rectè, inquam, ac piè huic illiue bono procurando, vel auertendo malo

certi Sancti pollere gratia censentur, vt orari possint. 1. Nam 1. Cor. 12. dat sua cuique Deus dona pro vt vult: Vt cuius fit sic in cœlo, sicut & in terra, voluntas.

2. Deinde patet ea donorum diuersitas è Scripturis. vt Apoc. 2. *Qui vice-rit. &c. dabo illi potestatem super gentes.* Item alteri dabo stellam matutinam. Item, Matth. 24. *Alium Constituet Dominus super familiam suam: Aut super omnia bona sua.*

3. Hinc, Ioan. 14. *In domo Patris mei mansiones multe sunt; vt in qua suas quifque functiones obit domesticas, velut in Ecclesia militante: in omnes ordo bonus ex cœlesti Hierarchia descendit.*

4. Sicut enim, 1. Cor. 15. *alia est claritas solis, alia lune, alia stellarum; stella enim à stella differt claritate: sic erit in resurrectione, manebitque in gloria; Et verò est in animabus Sanctorum.*

5. Angelis varia delegata sunt munia: At, Luc. 20. *Sancti Angelis aequales sunt; Ergo, S. Ambr. l. 8. in Lucam: Sicut Angeli presunt; ita hi, qui vitam meruerint Angelorum.*

6. Vel herbis, lapidibus &c. rebusque aliis alia vis est indita; quanto magis gratiarum est distinctio in Sanctis?

7. Benè S. Aug. Epist. 173. *Vbiq; Deus est, & nullo includitur loco &c. Veruntamen ad ista, qua hominibus visibiliter nota sunt, quis potest eius consilium perscrutari, quare in aliis locis hec miracula fiant, in aliis non fiant? Subiicit exempla.*

8. Denique S. Patribus eodem in cultu obiecerunt Manichæi, apud Aug. l. 2. contra Faustum; Vigilantius S. Hieronymo; Iulianus, Apostata, teste Cy-

rillo l. 6. in ipsum: &c. *Hoc est Aesculapios, Martes, Pallades, Lucinas, &c. Deos, abasque inducere.*

Rainoldus inquit, id veteribus inturgesingestum fuisse; at hodie nobis verè dari probro.

Sed dicit; non docet: Nos verè eadem illi regerimus, quæ istis Sancti Patres responderunt.

QVÆSTIO LXXVIII.

An Sacris RELIQUIIS veneratio religiosa debeat?

LUTHERVS serm. de cruce iudicat, Reliquias, vt scilicet idolum seductiones, sub terram esse à fœderat. Sic & Lutherani.

CALVINVS idem: cuius SVASIONE vide in Genealog. p. 1. quest. 22. Idem in Matth. c. 9. v. 21. *Quòd mulier cogitat; si modo tetigerit Christi vestem, si protinus fore sanata.* 1. Singularis quidam fuit Sp. Sancti impulsus; Neque ad communem regulam trahendabit. Scimus quam proteruè loquitur Superstitio in stulta & inconsiderata emulacione Sanctorum. Atqui simia sunt, non imitatores, qui singulare aliquod exemplum, absque Dei mandato, & proprio magis sensu, quam spiritus directione usurpant. 2. Quòd in veste haesit pinus, quæ vt se illi sananda precibus offerret, zelo inconsiderato paululum à via deslexit. 3. Presertim cum paulo post ostendat, dubitantem perplexo animo id tentasse. Tam verò, vt docemus, hoc illi à Spiritu fuisse dictatum, non tamen fixa regula; Eadem nostram priuata exemplis huc & illuc circummagi non desera. Quia Dei verbo penitus affixam esse oportet.

Similia idem in Matth. c. 14. v. 36. Rogabant, vt vel finibriam vestis eius tangerent. Et quicumque tetigerunt, salui facti sunt. 4. Credibile est superstitione aliqua fuisse implicitos, cum ad tactum vestris restringerent Christi gratiam. 5. Saltem illum fraudabunt honoris sui parte; cum nihil virtutis sperarent ex simplici eius verbo. 6. Sed ne linum fumi-